

nisteriet paa Grundlag af en Kendelse, som foreligger fra Retslægeraadet, er tilbøjelig til at acceptere den Opfattelse, at naar en Mand har haft en eller anden alvorlig Sygdom, forinden han kommer til Skade — det kan være Sukkersyge, Tuberkulose og saa mange andre Sygdomme —, skyldes Døden denne Sygdom og ikke Ulykkestilfældet, vil det skabe en Utryghed og Usikkerhed for Arbejderklassen, som er meget uheldig. Jeg ved, at der under Ulykkesforsikringslovens Behandling af et Medlem i Udvalget blev antydet, at den tilskadekomne skulde have Appelret til Indenrigsministeren, men Ulykkesforsikrings-selskaberne ikke. Jeg kunde have ønsket, at det var blevet gennemført. Ulykkesforsikrings-selskaberne er jo fuldstændig betrygget gennem Arbejderforsikrings-Raadet og den Lægevidenskab, som er stillet til dettes Disposition. Den Afgørelse, der her er truffet, er i højeste Grad uheldig. Den vil vække Bekymring ude blandt Arbejderne, og for den paagældende Enke og for dette lille Hjem er det en Katastrophe. Jeg vil derfor gerne fra denne Talerstol rette en indtrængende Henstilling til det paagældende Selskab, om det ikke rent pr. Honorar vilde yde denne fattige Kvinde en passende Hjælp. Jeg er klar over, at efter Indenrigsministerens Afgørelse bliver det neppe 12 000 Kr.; men for et saa rigt Selskab vil det dog ikke betyde nævneværdigt, om det skulde yde hende en Haandsrækning i den overordentlig vanskelige Stilling, som hun befinder sig i. Jeg vil tillige henstille til den højtærede Minister, om han ikke vil understøtte en saadan Henstilling. Det er et saa voldsomt Slag, der her har ramt denne fattige Kvinde, som en Gang har faaet behørig Meddelelse om, at der af en offentlig Institution, som af Loven er indsat til Afgørelse af den Slags Spørgsmaal, er tilstaaet hende en saadan Understøttelse. Er det da underligt, at hun i nogen Grad har indrettet sig derefter? Nu faar hun altsaa ingen Penge. Men jeg vil, som sagt, herfra rette den Henstilling til Selskabet, og jeg formoder, at hvis den højtærede Indenrigsminister var villig til at understøtte en saadan Henvendelse, vilde den nok naa frem til Selskabet. Ganske vist er der hverken Sjæl eller

Samvittighed i et Aktieselskab, men der findes jo en Ledelse, og det kunde da tænkes, at der blandt de ledende Mænd, som staar for Styret i et saadant Selskab, kunde gøre sig en human Opfattelse gældende, saaledes at de vilde yde denne Kvinde en passende Haandsrækning, som hun vel ikke længere juridisk har Krav paa, men som hun i hvert Fald moralsk set efter min Mening har et rimeligt Krav paa. Jeg vil, som sagt, spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke kunde tænke sig paa en eller anden Maade at være med til at understøtte en saadan Henstilling til det Ulykkesforsikrings-selskab, som her er Tale om. Han vilde i saa Fald bidrage til at gøre en god Gerning.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. O. Hansen: Der er ingen Grund for det ærede Medlem (Jacob Christensen), der nu forlod Talerstolen, til at gaa i Rette med mig om Socialdemokratiets Sindelag og Hensigter overfor Handelsstanden. De Udtalelser, jeg fremkom med i Aftes, var et Citat af det ærede Medlems Partifælle Hr. Triers Udtalelser paa et Studentersamfundsmøde, hvor han sagde: „Vi ønsker at faa udryddet de næringsdrivende“, saa det nytter ikke det ærede Medlem at gaa i Rette med mig. Det var mere rimeligt, om han, naar han har en anden Opfattelse, gik i Rette med sin ærede Partifælle.

Jeg vil blot tilføje, at urimelige Avancer har jeg aldrig forsvaret; men jeg har advaret imod Mistænkeliggørelse ved at pille Avancen for en enkelt Vare ud i Stedet for at tage efter det samlede Regnskab; for derved faar man et falsk Billede. For at faa disse Angreb standset, og for at Befolkningen kan blive klar over, at alt er, som det skal være — for at benytte Indenrigsministerens Udtryk —, har jeg her i Tinget Gang paa Gang lyst efter en Lovgivning, som sikrede Befolkningen mod Aager, altsaa en Lov mod Truster, Monopoler, Ringdannelser og Prisaftaler for at faa Frikonkurrencen frem. Men jeg har ingen-sinde forsvaret urimelige Avancer.